

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyň Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Ing. V. T.**
místem podnikání J. O. 3401/21, K.
zastoupen advokátem JUDr. Oktaviánem Kociánem
sídlem Příkop 6, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2018, č. j. 12869/18/5300-21443-701707

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2018, č. j. 12869/18/5300-21443-701707, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti

předchozímu prvostupňovému správnímu rozhodnutí Finančního úřadu pro Zlínský kraj, dodatečnému platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty ze dne 29. 3. 2017, č. j. 625998/17/3304/50522-712170, kterým byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 4. čtvrtletí 2015 ve výši 1 834 968 Kč a jímž bylo současně rozhodnuto o povinnosti uhradit penále ve výši 366 993 Kč. Důvodem pro vydání dodatečného platebního výměru bylo kontrolní zjištění, že žalobce v rozporu s ust. § 21 odst. 1 a § 108 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „ZDPH“) nepřiznal a nezaplatil daň z přidané hodnoty z přijaté úplaty (cena nemovitosti a movitých věcí podle kupní smlouvy).

II. Obsah žaloby

2. Žalobce namítal, že složení kupní ceny za kupované nemovitosti do advokátní úschovy na základě svěřenecké smlouvy ze dne 14. 12. 2015 nebylo zdanitelným plněním ve smyslu ust. § 21 odst. 1 a 3 ZDPH. Žalobce uvedl, že dne 14. 12. 2015 s Ing. L. P. a M. P. uzavřel kupní smlouvu, jejímž předmětem byl prodej nemovitosti v k. ú. X. Téhož dne podepsaly smluvní strany se svěřeneckým správcem smlouvu o svěřectví, na jejímž základě kupující Ing. L. P. a M. P. složili na účet svěřeneckého správce celou kupní cenu ve výši 10 935 910 Kč. Tuto skutečnost považuje žalovaný za zdanitelné plnění.
3. Citovaná kupní smlouva konstatovala, že kupní cena za převáděné nemovitosti bude uhrazena do advokátní úschovy, přičemž nebylo ujednáno, že tímto bude kupní cena uhrazena. Žalobce namítal, že složení kupní ceny do advokátní úschovy na základě svěřenecké smlouvy nelze vztahovat ke kupní smlouvě ze dne 18. 1. 2016 uzavřené mezi těmiž účastníky. Mezi těmito účastníky byly v průběhu prosince 2015 a ledna 2016 podepsány dvě kupní smlouvy se stejným předmětem. Jelikož se však počátkem ledna 2016 ukázalo, že předmět v první kupní smlouvě není řádně vymezen, došlo dne 18. 1. 2016 ke zpětvzetí návrhu na vklad této kupní smlouvy do katastru nemovitostí. Napadené rozhodnutí bagatelizuje důvody zpětvzetí tohoto návrhu, ovšem takovýto postup byl projednán s příslušným katastrem nemovitostí. Současně se smlouvou z 18. 1. 2016 účastníci a svěřenecký správce uzavřeli dodatek svěřenecké smlouvy, v němž prohlásili, že složené finanční prostředky budou považovány za prostředky vložené v souvislosti s druhou kupní smlouvou (ze dne 18. 1. 2016). Obě citované kupní smlouvy jsou samostatnými závazkovými vztahy bez jakéhokoli vzájemného propojení. V případě první smlouvy nelze vyvozovat žádné právní následky ve vztahu k nabytí vlastnického práva a nelze z ní ani dovozovat žádné právní následky ve vztahu k dani z přidané hodnoty. Je tedy nesmyslné tvrdit, že kupující složili v prosinci 2015 do svěřenecké úschovy finanční prostředky ke smlouvě, která v té době neexistovala, neboť byla uzavřena až dne 18. 1. 2016.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě především odkázal na žalobou napadené rozhodnutí, v jehož rámci se žalobními námitkami zabýval (byly vzneseny již v rámci odvolání proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí). Žalovaný zdůraznil, že složení finančních prostředků do úschovy svěřeneckého správce v prosinci 2015 posoudil žalovaný jako úplatu za zdanitelné plnění ve smyslu ust. § 21 odst. 1 ZDPH, nikoliv jako zdanitelné plnění, jak tvrdí žalobce. V případě uložení peněžní částky do advokátní úschovy platí, že se peníze nestanou vlastnictvím advokáta, ale tento má povinnost při

splnění podmínek vydat tyto prostředky prodávajícímu, popř. vrátit kupujícímu. Prostředky se převedou z dispoziční moci kupujícího k třetí osobě, která je však v dispozici s těmito prostředky omezena, neboť je pouze dočasně uschovala pro prodávajícího, příp. je povinna je vrátit kupujícímu. Pokud se strany dohodnou, že pohledávka bude splněna uložením peněz v advokátní úschově, pak uložení peněžních prostředků v úschově do splnění určité podmínky lze považovat za zaplacení pro účely § 21 ZDPH, neboť i když v okamžiku platby do úschovy nejsou prostředky na účtu prodávajícího, tyto již byly odepsány z účtu kupujícího a jsou pouze dočasně uschovány u advokáta ve prospěch (na účet) prodávajícího. Účet svěřeneckého správce lze považovat za místo plnění kupní ceny. Závazek kupujícího uhradit kupní cenu zanikl složením předmětné částky na tento účet, což vyplývá i z formulace kupní smlouvy. I když v okamžiku platby do úschovy nebyly prostředky na účtu žalobce, tyto prostředky již byly odepsány z účtů kupujících a byly pouze dočasně uschovány u advokáta ve prospěch žalobce, a to do splnění určité podmínky (převod vlastnického práva).

5. Žalobce dne 18. 1. 2016 vzal zpět návrh na vklad kupní smlouvy ze dne 14. 12. 2015 do katastru nemovitostí, neboť tato byla z pohledu jejího vkladu vadná. Následně vznikla povinnost vrátit prostředky uložené v úschově, avšak jelikož byla uzavřena kupní smlouva následující (ze dne 18. 1. 2016 – tentýž den jako zpětvzetí návrhu na vklad), nebyly tyto prostředky z úschovy vráceny zpět, ale byly použity jako prostředky složené na úhradu kupní ceny podle kupní smlouvy ze dne 18. 1. 2016. Podle nové kupní smlouvy zůstal její předmět, její účastníci a také kupní cena stejná jako v kupní smlouvě ze dne 14. 12. 2015. Částka ve výši 10 935 910 Kč složená do úschovy dne 15. 12. 2015 nebyla vrácena, jelikož byla použita na úhradu kupní ceny podle kupní smlouvy ze dne 18. 1. 2016. Z toho vyplývá, že složením kupní ceny do úschovy dne 15. 12. 2015 došlo k úhradě plnění z kupní smlouvy ze dne 18. 1. 2016. Připsané peněžní prostředky od kupujících na účet advokáta JUDr. Oktaviána Kociána v citované výši byly použity jako prostředky složené na úhradu plnění z kupní smlouvy ze dne 18. 1. 2016. Žalobce tak dne 15. 12. 2015 přijal úplatu, byť ke zdanitelnému plnění došlo až v následujícím roce. Ze zjištěných skutečností je naprosto zřejmé, že finanční prostředky byly složeny do úschovy dne 15. 12. 2015 a byly poté použity na úhradu kupní ceny z kupní smlouvy ze dne 18. 1. 2016. „Propojení“ mezi finančními prostředky a kupní smlouvou ze dne 18. 1. 2016 lze spatřovat právě v dodatku ke svěřenecké smlouvě. Je to naopak žalobce, kdo nelogickým způsobem tvrdí, že uvedené finanční prostředky nemají žádnou souvislosti s kupní smlouvou ze dne 18. 1. 2016. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby pro její nedůvodnost.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, ve znění účinném pro projednávanou věc, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou.
7. Krajský soud přezkoumal napadená rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
8. Soud o věci rozhodl za splnění podmínek ve smyslu ust. § 51 s.ř.s., aniž by nařizoval jednání.

9. Spor mezi účastníky řízení spočívá v tom, zda složení kupní ceny kupujícími do advokátní úschovy na základě svěřenecké smlouvy ze dne 14. 12. 2015 je úplatou na zdanitelné plnění ve smyslu ust. § 21 odst. 1 a odst. 3 ZDPH.
10. Podle ust. § 21 odst. 1 ZDPH platí, že daň je plátce povinen přiznat ke dni uskutečnění zdanitelného plnění, nebo ke dni přijetí úplaty, a to k tomu dni, který nastane dříve, pokud zákon nestanoví jinak. Plátce daň uvádí v daňovém přiznání za zdaňovací období, ve kterém mu vznikla povinnost přiznat daň.
11. Podle ust. § 21 odst. 3 ZDPH platí, že při dodání nemovité věci se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem předání nemovité věci nabyvateli do užívání nebo dnem doručení vyznění, ve kterém je uveden den zápisu změny vlastnického práva, a to tím dnem, který nastane dříve. Při přenechání nemovité věci k užívání podle § 13 odst. 3 písm. d) se zdanitelné plnění považuje za uskutečněné dnem přenechání nemovité věci k užívání.
12. Správce daně i žalovaný posoudili složení předmětných finančních prostředků do advokátní úschovy v prosinci 2015 jako úplatu na zdanitelné plnění ve smyslu ust. § 21 odst. 1 ZDPH.
13. Z obsahu správních spisů vyplývají pro věc rozhodné následující skutečnosti. Dne 14. 12. 2015 uzavřeli žalobce v pozici prodávajícího s kupujícími Ing. L. P. a M. P. kupní smlouvu, jejímž předmětem byl prodej jednotky č. X v budově č. p. X v X, která stojí na pozemku p. č. st. X v k. ú. X a k ní příslušejícího podílu na společných částech domu a pozemku o velikosti 2015/7848, vše vedeno Katastrálním úřadem pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Kroměříž pro obec a k. ú. X na LV X, dále prodej spoluvlastnického podílu o velikosti $\frac{1}{2}$ k jednotce č. X v budově č. p. X v X a k ní příslušejícího podílu na společných částech domu a pozemku o velikosti 5833/7848 a spoluvlastnického podílu o velikosti 9863/15696 k pozemku p. č. st. X v k. ú. X. Ze smlouvy dále vyplývá, že smluvní strany se dohodly, že kupní cena za převáděné nemovitosti činí 8 737 942 Kč bez DPH; s DPH je kupní cena za převáděné nemovitosti sjednána ve výši 10 572 910 Kč. Předmětem převodu vlastnického práva bylo i vybavení předmětné nemovitosti s tím, že smluvní strany se dohodly, že kupní cena za vybavení činí 300 000 Kč bez DPH (s DPH je ve výši 363 000 Kč). V čl. 4 smlouvy bylo ujednáno, že kupní cenu v celkové výši 10 935 910 Kč vč. DPH uhradí kupující do 7 pracovních dní od uzavření této smlouvy do advokátní úschovy JUDr. Oktaviána Kociána, když podrobnosti poskytnutí kupní ceny kupujícími, jakož i vyplacení kupní ceny prodávajícímu upravuje svěřenecká smlouva uzavřená současně s touto smlouvou mezi prodávajícím, kupujícím č. 1 a kupujícím č. 2 a panem JUDr. Oktaviánem Kociánem, advokátem.
14. Smlouva o svěřenectví podle § 1746 odst. 2 občanského zákoníku z téhož data uvedla, že kupní smlouva tvoří přílohu této smlouvy a je její nedílnou součástí. Z čl. 2 této smlouvy pak vyplývá, že složitelé se zavazují v termínu nejpozději do 5 dní od uzavření této svěřenecké smlouvy složit na zvláštní účet s názvem „advokátní úschova“ vedený na jméno advokáta, avšak určený výhradně pro prostředky třetích osob složených do advokátní úschovy advokáta k úhradě ceny dle čl. 4 kupní smlouvy částku každý celkem ve výši 5 467 955 Kč. Advokát prohlašuje, že přijme tuto částku do úschovy a složitelé se tímto vzdávají ve prospěch advokáta svého dispozičního práva k takto složeným penězům po dobu, než nastane předvídaná skutečnost či uplyne doba pro ukončení úschovy (správy). Advokát se zavazuje neprodleně po přijetí částky ve výši 10 935 910 Kč na svůj

účet úschovy vydat o přijetí peněz potvrzení zasílané složitelům a příjemci. V čl. II odst. 2 této smlouvy je uvedeno, že složitelé dávají svolení a příkaz k tomu, aby po splnění podmínek uvedených níže v čl. III. této smlouvy byly peníze složené v částce 10 935 910 Kč do úschovy vyplaceny advokátem v souladu s touto smlouvou příjemci, složitelům a příslušnému finančnímu úřadu. V čl. III. jsou pak upraveny podmínky výplaty uvedené částky z úschovy a vydání listin z úschovy. Je zde uvedeno, že složitelé dávají advokátovi pokyn, aby složenou částku ve výši 10 935 910 Kč vč. DPH vyplatil z úschovy (správy majetku) příjemci tak, že: a) částku ve výši vyplatil 10 110 074 Kč bezhotovostním převodem na účet příjemce ve lhůtě do 7 dnů počítané ode dne předložení výpisu z katastru nemovitostí prokazujícího provedení vkladu podle kupní smlouvy, b) částku ve výši 437 436 Kč vyplatil z úschovy (správy majetku), a to ve lhůtě posledně citované na účet správce daně, a to jako daň z nabytí nemovité věci, c) částku ve výši 170 600 Kč vyplatil z úschovy (správy majetku) ve shora uvedené lhůtě na účet p. M. P. a d) částku ve výši 217 800 Kč vyplatil z úschovy (správy majetku), a to ve shora uvedené lhůtě na účet Ing. L. P. Částky pod písmeny c) a d) představují úhradu aktuálně dlužné částky dle dohody o užívání společné věci uzavřené mezi složiteli a příjemcem. V čl. IV. odst. 1 citované smlouvy je pak upraveno, že v případě, že dojde k pravomocnému zamítnutí návrhu na vklad práva dle kupní smlouvy do katastru nemovitostí, vrátí advokát do 7 následujících pracovních dnů celou složenou částku zpět složitelům. V čl. IV. odst. 3 je stanoveno, že v případě, že ve lhůtě do 31. 3. 2016 nedojde k tomu, že by byl advokát povinen dle této smlouvy platit složené finanční prostředky dle čl. III. písm. a) této smlouvy, je advokát povinen dosud nevyplacené a složené finanční prostředky vrátit složitelům na bankovní účet, ze kterého byly složené finanční prostředky zaslány na účet advokáta, nehodnou-li se smluvní strany jinak.

15. Smluvní strany dále dne 18. 1. 2016 uzavřely obdobnou kupní smlouvu o převodu nemovitostí a vybavení, a to z toho důvodu, jak vysvětlil zástupce žalobce, že kupní smlouva byla z pohledu katastrálního úřadu vadná, proto byl dne 18. 1. 2016 vzat zpět návrh na vklad kupní smlouvy ze dne 14. 12. 2015. V rámci daňového řízení zástupce žalobce uvedl, že následně vznikla povinnost prostředky uložené v úschově vrátit složitelům, ovšem stejný den uzavřeli účastníci smlouvy ze dne 14. 12. 2015 další kupní smlouvu a dále byl uzavřen dodatek svěřenecké smlouvy, podle něhož nebyly uložené prostředky vráceny složiteli, ale byly použity jako prostředky složené na úhradu kupní ceny z kupní smlouvy ze dne 18. 1. 2016. Předmětné finanční prostředky zůstaly uloženy na účtu advokáta.
16. Pokud pak jde o shora již citovaný dodatek č. 1 ke smlouvě o svěřenectví ze dne 18. 1. 2016, pak ten v čl. 1 uvádí následující: 1) složitelé, příjemce a svěřenecký správce uzavřeli dne 14. 12. 2015 Smlouvu o svěřenectví, na jejímž základě byla do úschovy svěřeneckého správce složena částka ve výši 10 935 910 Kč, a to jako kupní cena nemovitostí specifikovaných v čl. I.1 Smlouvy o svěřenectví, 2) návrh na vklad kupní smlouvy ze dne 14. 12. 2015, jejímž předmětem byl prodej nemovitostí specifikovaných v čl. I.1 Smlouvy o svěřenectví, byl podáním ze dne 18. 1. 2016 vzat zpět a vkladové řízení vedené Katastrálním úřadem pro Zlínský kraj bylo zastaveno. Složitelé a příjemce současně uzavřeli novou kupní smlouvu, jejímž předmětem jsou nemovitosti specifikované v čl. I.1 Smlouvy o svěřenectví, 3) smluvní strany za účelem vypořádání kupní ceny složené do úschovy svěřeneckého správce uzavírají tento dodatek, jímž ujednávají, že lhůta dle čl. IV.3 Smlouvy o svěřenectví se mění, a to tak, že ust. čl. IV.3 Smlouvy o svěřenectví nově zní takto: 3. *V případě, že ve lhůtě do 31. 4. 2016 nedojde k tomu, že by byl advokát povinen*

dle této smlouvy vyplatit složené finanční prostředky dle čl. III odst. 1 písm. a) této smlouvy, je advokát povinen dosud nevyplacené a složené finanční prostředky vrátit složitelům na bankovní účet, ze kterého byly složené finanční prostředky zaslány na účet advokáta a současně jim vydal listiny uvedené v čl. II.3 písm. b) a c). Toto neplatí, dohodnou-li se smluvní strany jinak., 4) ostatní ustanovení Smlouvy o svěřenectví se nemění a zůstávají v platnosti.

17. Kupující M. P. správci daně uvedl, že při sjednání kupní smlouvy byly všechny smluvní strany přítomny, byla dohodnuta kupní cena v režimu s DPH, následně byly vyhotoveny originály kupních smluv, vč. souvisejících dokumentů; poté se postupovalo v souladu s kupní smlouvou, tzn. že došlo k úhradě a dále došlo k převodu nemovitostí v katastru. Důvodem zpětvzetí návrhu na vklad vlastnického práva k předmětným nemovitostem byly drobné formální chyby v přepočtu podílu na společných částech nemovitostí a po opravě této formální chyby došlo k novému podání.
18. Kupující Ing. L. P. k obchodní transakci uvedl, že došlo k dohodě mezi spolumajiteli domu, že podíl Ing. T. odkoupí zbývajících dva spolumajitelé. Poté došlo ke kontaktování daňových specialistů a právníků, kteří se shodli na prodeji domu, přičemž součástí bude odvod DPH V. T. a dojde k nárokování vratky DPH. Takto to bylo popsáno i ve smlouvě, cena byla uvedena bez DPH, dále vyčíslená daň a cena včetně DPH. Peníze vč. DPH byly v prosinci 2015 poukázány do právní úschovy, přičemž v okamžiku zápisu do katastru nemovitostí byl očekáván od p. T. daňový doklad, ze kterého bude patrný nárok na vrátku DPH. Doklad byl několikrát urgován, až bylo sděleno, že prodávající má zato, že celá částka náleží jemu. Rovněž obdobně jako předchozí kupující popsal důvody zpětvzetí návrhu na vklad vlastnického práva do katastru nemovitostí ohledně smlouvy z prosince 2015. Kupní smlouva z roku 2015 byla opravena, aniž by bylo dotčeno ujednání o ceně a způsobu úhrady.
19. Posledně citované vyjádření kupujícího Ing. L. P. podle přesvědčení soudu popisuje situaci, která vyplývá i ze shora citovaných kupních smluv, ze smlouvy o svěřenectví i z dodatku č. 1 k této smlouvě o svěřenectví. Krajský soud v Brně se zcela ztotožňuje se závěrem žalovaného, že složení předmětných finančních prostředků za prodej nemovitostí na základě smlouvy o svěřenectví ze dne 14. 12. 2015 je nutno posadit jako úplatu za zdanitelné plnění ve smyslu ust. § 21 odst. 1 ZDPH. V obou kupních smlouvách bylo shodně stanoveno, že sjednaná kupní cena bude uhrazena kupujícím do 7 pracovních dní od uzavření smlouvy do advokátní úschovy JUDr. Oktaviána Kociána, advokáta, přičemž podrobnosti poskytnutí kupní ceny kupujícími, jakož i vyplacení kupní ceny prodávajícímu, upravuje svěřenecká smlouva, resp. její dodatek. Ohledně úhrady kupní ceny kupujícími tedy bylo ujednáno, že kupní cena bude uhrazena do advokátní úschovy JUDr. Oktaviána Kociána; ten se nestal jejich vlastníkem, ale vázala jej povinnost při splnění podmínek vydat prostředky prodávajícímu, příp. za splnění jiných podmínek vrátit kupujícím. Uložení peněžních prostředků do úschovy tak představuje přijetí úplaty ve smyslu ust. § 21 odst. 1 věta první ZDPH.
20. Námitka žalobce, že složení kupní ceny do advokátní úschovy na základě svěřenecké smlouvy ze dne 14. 12. 2015 nelze vztahovat ke kupní smlouvě ze dne 18. 1. 2016 není důvodná. Podle nového občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb.) lze nesrozumitelnost a neurčitost právního jednání zhojit tím, že se nesrozumitelný nebo neurčitý projev vůle mezi stranami dodatečně vyjasní, přičemž v takovém případě se hledí jakoby tu bylo právní jednání od počátku. Konkrétně podle ust. § 553 odst. 2 citovaného zákona platí, že byli-li projev vůle mezi stranami dodatečně vyjasněn, nepřihlíží se k jeho vadě a hledí se,

jakoby tu bylo právní jednání od počátku. V rámci daňového řízení vyplynulo jednoznačně najevo (a žalobce tuto skutečnost nerozporuje), že pokud jde o kupní smlouvu ze dne 14. 12. 2015, ta obsahovala vady v označení podílů některých převáděných nemovitostí, a pro vyjasnění situace byla proto nahrazena opravenou kupní smlouvou ze dne 18. 1. 2016.

21. Navíc z judikatury správních soudů vyplývá, že i v případě absolutní neplatnosti smlouvy by tato skutečnost nemusel mít vliv na daňovou povinnost, neboť ani absolutně neplatný soukromoprávní úkon ještě a priori neznamená, že takový úkon je irelevantní z daňového hlediska (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2011, č. j. 9 Afs 81/2010 – 180). Pokud jde o daň z přidané hodnoty, pak ust. § 36 ZDPH stanoví, že základem daně je vše, co jako úplatu obdržel nebo má obdržet plátcе za uskutečněné zdanitelné plnění, vč. částky na úhradu spotřební daně od osoby, kterou je zdanitelné plnění uskutečněno, nebo od třetí osoby, bez daně za toto zdanitelné plnění. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2014, č. j. 7 Afs 27/2013 – 21 vyplývá, že daní z přidané hodnoty je daněna přidaná hodnota, kterou každý z podnikatelů vytvoří. Tato přidaná hodnota není žádnou abstraktní, fiktivní kategorií, nýbrž reálným výsledkem činnosti podnikatele, zásadně bez ohledu na to, jakou má právní či faktickou povahu. Z hlediska DPH je podstatné, že pokud budou transakce podnikatelů skutečné a plnění jím vykazovaná budou opravdu poskytována, takže nepůjde jen o plnění předstíraná, a pokud všichni své povinnosti v oblasti DPH splní a žádný z nich řízeným a předem naplánovaným způsobem nezmizí z ekonomického života tak, aby neměl nesplněnou daňovou povinnost, kterou ve skutečnosti mají plnit jiní, bude zásadně u každého z nich zdaněna daní z přidané hodnoty jím vytvořená přidaná hodnota (obdobně viz také ve vztahu k dřívější úpravě DPH podle zákona č. 588/1992 Sb., o dani z přidané hodnoty rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 1. 2009, č. j. 7 Afs 4/2008 – 64). Pokud bylo plnění fakticky poskytnuto, vznikla plátcі, který ji poskytl, povinnost platit DPH; vznik povinnosti k přiznání a odvodu DPH zákon nespojuje s platností smluv uzavřených mezi stranami, nýbrž s fakticitou plnění mezi nimi.

V. Závěr a náklady řízení

22. Na základě shora uvedených skutečností a úvah krajský soud neshledal podanou žalobou důvodnou, proto ji postupem ve smyslu ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
23. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 29. 6. 2020

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu